

บทโครงร่างเรื่อง (Plot Outline)
พระพุทธเจ้าที่ฉันรู้จัก (Lord Buddha in my Visual)
โดย
ดิน หิน ฟ้า

65/3 หมู่ 5 ถนนสิงหวัฒน์ ซอยวัดปลายชุมพล
ต.ปลายชุมพล อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000
โทร. 08 9644 1048, 0 5524 1266

e-mail sudin.expert@yahoo.com
website <http://www.igoodmedia.net>
online facebook/sudin.igoodmedia
channel youtube/igoodmedia.net

ต้นฉบับ
พฤษภาคม 2554

พระพุทธเจ้าที่ฉันรู้จัก (Lord Buddha in my Visual)

ตอนที่ 1 นพพร

นพพร เด็กชายหน้าตาดี อายุราวสิบขวบ เป็นเด็กพเนจร ที่พระอาจารย์ใหญ่ (พระศพด) ให้ที่พักพิง แม้เขาจะเป็นเด็กที่ชอบเก็บตัว ไม่ยุ่งกับใคร และไม่ค่อยเชื่อมั่นในตนเอง แต่เขาก็เป็นเด็กขี้สงสัย แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้พระอาจารย์ใหญ่เห็นคุณค่าเป็นพิเศษ คือ เขาเป็นเด็กขยัน ซื่อสัตย์ จนพระอาจารย์ใหญ่อนุญาตให้เข้าไปนั่งเรียน ร่วมกับเด็กนักเรียนคนอื่นๆ แต่เขาก็มักจะถูกเพื่อนๆ ล้อว่าเป็นเด็กจู้จี้ ไม่มีพ่อแม่ และถูกกลั่นแกล้ง พวกเด็กๆ มักหัวเราะเยาะเขา ในอาการเป็นๆ ซื่อปนเซ่อ แต่เขาก็อดทน ไม่ไปโต้เถียงกับเด็กพวกนั้น เพราะพระอาจารย์ใหญ่ สั่งไว้ว่าให้ออดทน แล้วทุกอย่างจะดีเอง

นพพร เชื่อในคำสั่งสอนของพระอาจารย์ใหญ่ ว่าให้เขาอดทน ตั้งใจอ่าน เรียน เขียน คิดพิจารณา ด้วยปัญญา ตามที่เป็นจริง อย่าเอาความรู้สึก เป็นตัวตัดสิน ทำให้เขามีความก้าวหน้าในการศึกษาเล่าเรียน จนพระอาจารย์ใหญ่มองเห็น และแอบชื่นชม

หลายปีผ่านไป พวกเด็กๆ จบไปหลายรุ่น แต่ นพพร ยังอยู่ เหตุผลหนึ่งก็คือ เพราะเขาไม่มีที่ไป เขาได้รับมอบหมายภาระกิจ ภายใต้การดูแลของ พระอาจารย์รอง ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม

สิ่งหนึ่งที่ นพพร สงสัยมาตลอด ตั้งแต่มายุ่งที่นี้ คือ เขามีชีวิตกำเนิดอย่างไร ตามพระอาจารย์ใหญ่หลายครั้ง ท่านก็ไม่ตอบ นพพร เกิดความรู้สึกว่า ถ้าเขาพบพระพุทธเจ้าจริงๆ ท่านคงจะบอกได้ เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระพุทธองค์จะไม่รู้

ตอนที่ 2 สำนักศึกษาและปฏิบัติธรรม

สำนักศึกษาและปฏิบัติธรรม แห่งนี้ สร้างขึ้นโดย พระศพด (ใหญ่) หรือ ชาวบ้านทั่วไปมักเรียกขาน ฉายาของท่านว่า พระอาจารย์ใหญ่ อดีตท่านเคยเป็นคหบดีผู้มั่งคั่ง แต่ท่านกลับมาสนใจเรื่องชีวิตคืออะไร เกิดมาทำไม ชีวิตหลังตาย จะเป็นอย่างไร ทำไมผู้คนในประเทศนี้จึงยากจน มีทุกข์ไม่รู้ทุกข์หย่อน และท่านพบว่า ฆัมมะ คือหนทางที่จะตอบข้อสงสัยของท่าน

สมัยที่เป็นฆราวาส ท่านไม่มีครอบครัว ด้วยแรงศรัทธา ท่านจึงอำลาจากวงการธุรกิจ และเอาทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ มาซื้อที่ดิน และสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรม ต่อมา มีผู้เลื่อมใสในคำสอนของท่าน ท่านจึงบวชเป็นพระภิกษุ และไม่ยุ่งกับพระวัดไหน เพราะกลัวเขาจะหาว่าบ้า และถูกรังแก ที่ท่านอยู่ได้อย่างปกติสุข เพราะท่านถือศีลเคร่ง ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด เท่ากับเป็นเกราะป้องกันตน มิให้พระอื่นๆ มายุ่งกับท่าน

จากวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัด ส่งผลให้ผู้เลื่อมใสท่านมากขึ้นๆ ต่างก็ส่งบุตรหลาน มาให้พระอาจารย์ใหญ่ สอนฆัมมะ จนกระทั่งได้ประมาณ 10 คน ท่านจึงตั้งเป็นสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม ตามแนวทางของท่าน แม้จะมีพระวัดอื่น กล่าวท้วงในสิ่งที่ท่านทำ แต่ท่านก็ยกเหตุผลในสิ่งที่ท่านทำว่า ท่านปฏิบัติตาม

คำสอนของพุทธคำรัสทุกประการ ท่านไม่ได้สร้าง ไม่ได้ทำเพื่อแข่งขันกับใคร และไม่ไปขัดแย้งกับผลประโยชน์ของใคร ท่านทำตามที่ญาติโยมศรัทธา

ต่อมา มีพระพุทธรูปหนึ่ง ฉายา**พระวิระ** จาริกผ่านมา มีโอกาสร่วมสนทนาธรรม กับพระอาจารย์ใหญ่ เกิดความเลื่อมใส และยินดีที่จะอยู่ร่วมปฏิบัติธรรมที่นี้ พระอาจารย์ใหญ่ เห็นว่า เป็นพระที่มีหลักการดี สามารถช่วยงานท่านได้ ท่านจึงรับไว้ ให้เป็นพระอาจารย์ คอยสอนพวกเด็กๆ พวกนักเรียน มักจะเรียกท่านว่า อาจารย์หนึ่ง ต่อมา ท่าน

ผ่านไปหลายปี พระอาจารย์ใหญ่ เจ้าสำนัก มักไม่ค่อยยุ่งกับกิจการของสำนักเท่าไรนัก ท่านมักจะเก็บตัวเงียบอยู่ในกุฏิท้ายสำนัก และเห็นว่า พระอาจารย์หนึ่ง เป็นพระที่ดูเคร่งครัด และเอาจริง ในเรื่องกฎกติกา และเรื่องพิธีการ ท่านจึงมอบภาระการบริหารสำนัก ให้แก่ พระอาจารย์หนึ่ง เป็นผู้ดูแลการเรียนของนักเรียน และ พระลูกวัดอีกสองรูป

ทุกครั้งที่นักเรียนทำผิด ก่อนจะถูกลงโทษ พระอาจารย์หนึ่งจะให้ท่องกฎกติกาก่อนทุกครั้ง (1) ห้ามมีเรื่องวิวาทในระหว่างเป็นนักเรียนที่นี่ (2) ห้ามดูทีวี และ เล่นอินเทอร์เน็ตคนเดียว (3) ห้ามฆ่า หรือ ทรมาณสัตว์ (4) ห้าม พูดใส่ร้ายผู้อื่นด้วยคำที่ไม่จริง พระอาจารย์หนึ่ง ได้กำชับไว้ว่า นักเรียนที่อยู่ประจำ ต้องอยู่ทำเวลาให้ครบ หนึ่งสัปดาห์ จึงจะกลับบ้านได้หนึ่งวัน

ตอนที่ 3 นพพร กับ ขาดิกำเนิดของตน

ตลอดเวลาที่อยู่ที่นี้ นพพร มีโอกาสพบปะ กับนักเรียนหลายรุ่น ที่จบไปแล้ว แต่เขายังอยู่ที่นี้ เพราะเป็นคำสั่ง ของพระอาจารย์ใหญ่ เขาถูกนักเรียนที่เกเร กลั่นแกล้งหลายครั้ง และทุกครั้ง เขาก็จะถูกพระอาจารย์หนึ่ง คุดตักเตือนอยู่เสมอ เขาได้แต่กลักรู้สึกผิด นึกถึงคำสอนของพระอาจารย์ใหญ่อยู่ตลอดเวลา

เวลาผ่านไป จนกระทั่ง นพพร อายุได้ 17 ปี เขาได้รับใช้ พระอาจารย์หนึ่ง มาเป็นเวลานาน จนชินชา กับการกระทำของพระอาจารย์หนึ่ง

วันหนึ่ง ในห้องเรียน พระอาจารย์หนึ่ง กำลังเล่าเรื่องพุทธประวัติ ระหว่างพัก มีนักเรียนใหม่สองคน ได้เถียงกันว่า พระพุทธเจ้าไม่ได้เกิดที่อินเดีย แต่เกิดที่ประเทศไทย การโต้เถียงดำเนินไป และเรื่องพุทธประวัติ เขาทั้งฟัง ทั้งอ่านมาหลายรอบแล้ว จนนพพรรู้สึกเบื่อ และเผลอหลับไป ครู่หนึ่ง เขาร้องอุทาน ตกใจตื่นกลัว จนตกเก้าอี้ นักเรียนคนอื่นๆ หันมามอง และหัวเราะ เสียงหัวเราะของนักเรียน ดังออกไปนอกห้อง พระอาจารย์หนึ่งเดินเข้ามาถาม นพพร ก็ตอบไปตามประสาชื่อว่า ผันเห็นโจรकुศลมาด วังไล่ จะฆ่าพระพุทธเจ้า แต่จอมโจรเห็นตนเองเสียก่อน จึงถูกโจรของकुศลมาด กลับมาวังไล่ตนเองแทน ยิ่งทำให้นักเรียนพากันหัวเราะด้วยความขบขันยิ่งขึ้น และล้อเขาว่า ถ้าเขาหลับนานกว่านี้ คงผันเห็น พ่อกับแม่ วังหนีโจรด้วยอีกคน นพพร รู้สึกไม่พอใจ แต่ก็เก็บไว้ในใจ แทนที่เขาจะได้รับความเห็นใจ กลับถูกพระอาจารย์หนึ่งตำหนิ ที่นอนหลับในห้องเรียน เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียนคนอื่นๆ

ขณะนั้น พระอาจารย์ใหญ่ เดินผ่านมา เพื่อมาคุยว่า นพพร มีความเป็นอยู่อย่างไร หลังจากที่นักเรียนออกจากห้องไปกันหมดแล้ว พระอาจารย์ใหญ่ ก็เดินเข้าไปหา นพพร เขานั่งหน้าเสื่อเช่นเคย และบอกว่าฝนกลางวัน จนคนอื่นเห็นเป็นเรื่องตลก เขาถาม พระอาจารย์ใหญ่ ถึงชาติกำเนิดของเขา พระอาจารย์ใหญ่ไม่ตอบ กลับยกอุทาหรณ์ ที่นักเรียนใหม่สองคนคุยกันเรื่องประวัติพระพุทธเจ้า ชีวิตคนเราสั้นนัก ที่จริงเหตุการณ์ในสมัยพุทธกาล เพิ่งผ่านไปไม่นานนี้เอง แต่มนุษย์ผู้โง่เขลา ไม่มีเหตุผล ถูกมิจฉาทิฐิเข้าครอบงำ ย่อมมีความเห็นผิดเป็นชอบ เหมือนเห็นกงจักร เป็นคอกบัว ฉันทใด เรื่องราวของพระพุทธเจ้า ก็จะถูกคนผู้โง่เขลา แต่งเติมไปต่างๆ นานา ตามทิฐิของตน

พระอาจารย์ใหญ่ ยกพระคำรัสของพระพุทธเจ้า ทรงสอนเรื่อง ชีวิตคืออะไร เกิดมาทำไม อะไรที่ส่งผลให้ชีวิตดำเนินไป และจะไปสิ้นสุดที่ใด ท่านสอนเรื่องวัฏฏะสงสาร จน นพพร รู้สึกคลายใจไปบ้าง เรื่องชาติกำเนิดของตน พระอาจารย์ใหญ่ จึงให้กำลังใจ นพพร ให้อยู่ที่นี้ต่อไป จงอดทน อย่าหวั่นไหวกับแรงยั่วยุ อย่าเสียสมาธิ จงเร่งศึกษา อ่านให้มาก พิจารณาตามเหตุผล ที่เป็นจริง ด้วยการศึกษาเรียนรู้ด้วยวิธียุติโสมนสิการ และ ปรโตโมสะ ไปพร้อมๆ กัน ไม่มุ่งวิธีใดวิธีหนึ่ง อย่างที่คนทั่วโลกเขาศึกษากัน แต่จงเชื่อในสิ่งที่ตนเห็น ตามที่เป็นจริง

เมื่อเห็นว่า นพพร คลายความกังวลได้แล้ว พระอาจารย์ใหญ่ ก็จากไปยังกุฏิของท่าน แต่ นพพร สังเกตเห็นว่า พระอาจารย์เริ่มไม่สบาย เพราะมีอาการไอ และเดินซัดโซเซ

ตอนที่ 4 ศาสนา กับ ความรัก

นพพร เดินทาง ไปพบ คุณสมชาย เพื่อบอกอาการอาพาธ ของพระอาจารย์ใหญ่

คุณสมชาย เป็นแพทย์ผู้ใจบุญ และได้ปวารณาตัวที่จะเป็นแพทย์ประจำตัวให้ พระอาจารย์ใหญ่ ขณะที่ นพพร เล่าอาการอาพาธของพระอาจารย์ใหญ่ ให้หมอสมชายฟัง หวาน บุตรสาวของ หมอสมชาย ก็เข้ามาซัดจิ้งหรีดทอด

หวาน เป็นเด็กสาว หน้าตาดี มีความเป็นกุลสตรี เรียบร้อย อ่อนหวาน แต่ก็ไม่สามารถซ่อนอารมณ์แสร้งรักของวัยรุ่นสาวไว้ได้ การพบกันครั้งแรกกระหว่าง นพพร กับ น้ำหวาน หมอสมชาย รู้ดีว่าเกิดอะไรขึ้นระหว่างหนุ่มสาวคู่นี้

ระหว่างรอหมอเตรียมเครื่องมือ เพื่อเดินทางไปตรวจอาการอาพาธ ของพระอาจารย์ใหญ่ นพพร มีโอกาสใกล้ชิดตามลำพังกับ หวาน ทั้งสองสนทนากันคอกันดี แต่ นพพร เจียมตัวเสมอในฐานะของตน ส่วน หวาน ค่อนข้างจะมีใจให้

นพพร กับ หวาน แอบติดต่อกันทางจดหมาย และทางโทรศัพท์ หวาน จะคุยถึงโลกที่สวยงาม แฟชั่น และ เทคโนโลยี นพพร ได้แต่ฟัง เพราะสิ่งที่น้ำหวานพูด เขามีโอกาสน้อยมาก ที่จะได้สัมผัสมัน และเห็นมันจริงๆ นอกจากรับรู้จาก ทีวีของส่วนกลางที่จัดไว้ให้ ส่วนการใช้คอมพิวเตอร์ ก็ถูกจำกัดไม่ให้ใช้เพื่อเรื่องส่วนตัว ซึ่งต่างจาก นักเรียนคนอื่นๆ ที่จะรู้เรื่องเหล่านี้เมื่อตอนกลับบ้าน แต่เมื่อฟัง หวาน เล่า

หลายๆ ครั้ง นพพร ก็เผลอล้มตามไปบ้าง

การแอบพบกันระหว่าง นพพร กับ น้ำหวาน ถูกพระอาจารย์หนึ่งจับได้ เขาจึงถูกลงโทษ ให้ไปนั่งเฝ้าหอรบที่กลางป่าช้า คอยตักน้ำรดดอกไม้อุทิศถวายพระ 1 ชั่วโมง ตลอดคืน แม้ นพพร จะกลัวผี แต่เขาก็ใช้โอกาสนี้ฝึกจิต สร้างความกล้าให้แก่ตัวเอง ไม่กลัวในสิ่งที่ไร้เหตุผล และ ช่วยบรรเทาเบียดเบียน พิษสงของความร้าวฉานได้ เขาตัดสินใจ เลิกติดต่อกับ หวาน

ตอนที่ 5 นักเรียนใหม่

วันนี้ มีนักเรียนใหม่ เข้ามา 5 คน ห้องเรียนคู่กับแคบ และดูโยกเยกสั่นคลอน มันเป็นอาคารเรียนที่ทำจากไม้และถูกใช้งานมานาน นักเรียนที่เข้าใหม่ สองคน ชื่อ **ไธส** กับ **แบงค์** ไธส เป็นลูกชายหัวแก้วหัวแหวน ของนักการเมืองท้องถิ่น แบงค์ ก็เช่นกัน เห็นครั้งแรก ก็รู้ว่า วัยรุ่นสองคนนี้ ไม่ธรรมดา มีท่าทางขี้นก กวนโหดไม่น้อย นัยว่า ถูกพ่อส่งมาให้พระอาจารย์หนึ่ง ตัดสันดาน ในช่วงปิดเทอม

เนื่องจาก ไธส กับ แบงค์ เป็นลูกนักการเมือง ที่มักคุ้นกับ พระอาจารย์หนึ่งเป็นพิเศษ พระอาจารย์หนึ่ง จึงมักเอาใจ โดยให้สิทธิพิเศษบางเรื่อง และอนุญาตไป-กลับได้ สัปดาห์ละสองวัน เพราะเห็นว่าเป็นนักเรียนเพียงชั่วคราว

นพพร แอบสังเกตกิริยา ของพระอาจารย์หนึ่ง ในการสนทนา กับ สีกา ที่อ้างว่าเป็นน้ำสาวของ ไธส

ไธส กับ แบงค์ เริ่มเกะกะระราน นพพร พระอาจารย์หนึ่งแทนที่จะห้ามปราม กับทำเป็นมองไม่เห็น เมื่อเห็นว่านพพร ไม่ได้ตอบ ไธส กับ แบงค์ ก็แกล้ง นพพร หนักขึ้นและทำขี้นก

มีอยู่ครั้งหนึ่ง นพพร อดทนไม่ไหว จึงได้ตอบไปบ้าง กลายเป็นเรื่องราวใหญ่โต พระอาจารย์หนึ่ง จึงตำหนินพพร และว่ากล่าวต่างๆ นานา หว่าไม่ให้เกียรติ เด็กสองคนนี้ ซึ่งนักเรียนคนอื่นๆ ก็เริ่มเห็นพิษสงของนักเรียนใหม่สองคนนี้เช่นกัน แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะพระอาจารย์หนึ่งให้ท้าย

นพพร ทนไม่ได้ ต่อคำสบประมาท ของพระอาจารย์หนึ่ง ที่เอาชาติกำเนิดของตน ไปเปรียบเทียบกับ ไธส ซึ่งมีพ่อเป็นนักการเมือง นพพร รู้สึกเสียใจมาก หลังเลิกเรียน เขาจึงเข้าไปแอบนั่งร้องไห้ อยู่ที่หน้ากุฏิของพระอาจารย์ใหญ่ ตัดพ้อด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจ ถึงความเป็นมาในชาติกำเนิดของตน แต่พระอาจารย์ใหญ่ ก็ไม่ได้ออกมาปลอบใจแต่อย่างใด ทำได้แค่ครุ่นคิดในใจ

พระอาจารย์ใหญ่ นึกถึง ชีวิตวัยหนุ่ม ก่อนมาบวช ได้สนทนากับ ชายผู้หนึ่งภรรยาได้ทิ้งเขาไป ผูกชายไว้ให้เขาเลี้ยงหนึ่งคน และเขาก็มีโรคประจำตัวไม่รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่ได้ยาวนานเท่าไร ห่วงสำคัญที่เขาไม่อาจทิ้งไปได้ก็คือ ลูกชายของเขา พระอาจารย์ใหญ่ หวนระลึกถึง พระคำรัสของพระพุทธองค์ เรื่อง ขาดิชา มรณะ ชันธ 5 และ มองเห็นโทษทุกข์ ของการมีชีวิตครองเรือนอย่างฆราวาส

ตอนที่ 6 “สตางค์” กับ “สตรี” ของต้องห้ามสำหรับพระ

วันทำบุญใหญ่ซึ่งถือเป็นวันสำคัญก็มาถึง พระอาจารย์ใหญ่ พระลูกวัด และ ญาติโยมผู้ใหญ่ มาประชุมกัน นพพร ก็อยู่ในที่ประชุมด้วย คอยปรนนิบัติพระอาจารย์ใหญ่อยู่ข้างๆ พระอาจารย์ใหญ่เปรยว่า มีความประสงค์ จะสร้างห้องเรียนใหม่ แทนห้องเรียนเก่าที่ชำรุด และอีกประการหนึ่ง มีนักเรียนใหม่เพิ่มขึ้น พระรูปหนึ่ง เสนอให้มีการเรียไร หรือไม่กี่จ้างงานวัด หรือจัดตั้งกองผ้าป่า เหมือนที่วัดอื่นๆ เขาทำกัน แต่ พระอาจารย์ใหญ่ ยังไม่รับคำ และให้ทุกคนไปช่วยกันคิดหาวิธีที่เหมาะสมกว่านี้ ในการรวมทุนสร้างอาคาร ศาลาเรียนหลังใหม่ แต่อย่าให้ชาวบ้านเดือดร้อน หรือรู้สึกว่าเป็นการชื้อบุญ

หลังเลิกประชุม พระอาจารย์หนึ่ง ได้เข้าไปคุยกับ พระอาจารย์ใหญ่ บอกว่า ท่านรู้จักมักคุ้นกับ นักการเมืองท้องถิ่นสองคน ซึ่งท่านสามารถจะบอกบุญ ขอสนับสนุนงบประมาณจากนักการเมืองให้ได้ แต่ พระอาจารย์ใหญ่ ก็ยังไม่ตกลงอยู่ดี พระอาจารย์หนึ่งรู้สึกเสียหน้า นพพร แอบสังเกตเห็น ความรู้สึกไม่พอใจ ของพระอาจารย์หนึ่ง

วันต่อมา หมอสมชาย กับ หวาน ลูกสาว นำเงิน มาถวายให้พระอาจารย์ใหญ่ สมทบทุนสร้าง อาคารศาลาเรียน พระอาจารย์ใหญ่ เห็นว่าเป็นเจตนากุศล จึงรับไว้ และส่งให้ พระอาจารย์หนึ่งเก็บเข้า บัญชีไว้ ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่า พระอาจารย์หนึ่งมองเงินก้อนใหญ่ ด้วยสายตาแปลกๆ

หวาน ต่อว่า นพพร ทำไมไม่ติดต่อไป หวานสารภาพรัก นพพร เขารู้สึกหวั่นไหวขึ้นมาอีกครั้ง หวาน บอก นพพร ว่าปีหน้า หวาน ก็จะไปเรียนต่อที่ ออสเตรเลียแล้ว นพพร รู้สึกใจหายวาบ และเป็น กังวล

ค่าวันหนึ่ง ที่วัด ออกประกาศข่าว เชิญชวนประชาชน ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทน

ในวันทำบุญใหญ่ พระอาจารย์หนึ่งขึ้นเทศน์ ให้ญาติโยม ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามหน้าที่ที่ดีของชาว พุทธ โดยท้ายที่สุด ท่านได้เอ่ยชื่อนักการเมืองสองคน ซึ่งลงรับสมัครเลือกตั้งครั้งนี้ด้วย และบอกว่า ศาลา เรียนหลังใหม่ นักการเมืองท่านหนึ่ง ได้ให้ทุนสนับสนุนมาก่อนหนึ่งแล้ว ถ้าผ่านการเลือกตั้ง เราคงได้ศาลา เรียนหลังใหม่

หลังเทศน์จบ น้ำสาวของ โฉต มารับตัวโฉตกลับบ้าน เพราะใกล้เปิดเทอมแล้ว นพพร รู้สึกโล่งอก ต่อไปคงไม่มีตัวป่วนมาสร้างความวุ่นวายให้อีกแล้ว แต่เขาก็แอบสังเกตเห็นกิริยาของพระอาจารย์หนึ่ง ที่มี ต่อหน้าสาวของโฉต แต่เขาก็ยังไม่แน่ใจว่า มันคืออะไรกันแน่ การสังเกตของ นพพร ทำให้พระอาจารย์รู้สึก ไม่พอใจ ก่อนไป โฉต กับ แบนค์ ลังลา นพพร ด้วยสลายย้วยวนกวนโทสะยิ่ง

หลังจาก โฉต แบนค์ และน้ำสาวไปแล้ว พระอาจารย์หนึ่ง ก็เดินเข้าไปตักเตือน นพพร ที่แสดงกิริยา มารยาทส่อครุ้สอเห็นมากเกินไป

วันต่อมา นพพร มีโอกาส มาทำความเข้าใจที่ถูกต้องของ พระอาจารย์ใหญ่ เขาจึงถามปัญหา เรื่อง พระอาจารย์หนึ่ง รับเงินจากนักการเมือง มันเหมาะสมแล้วหรือ ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้ พระอาจารย์ใหญ่ ปฏิเสธ พระอาจารย์ใหญ่ จึงยกพุทธคำรัส เรื่องวัตรปฏิบัติของสงฆ์ ต่อการเมือง ควรไม่ควรแค่ไหน เพื่อตอบโจทย์ว่า พระไม่ควรยุ่งกับการเมืองจริงหรือ และ ข้อห้าม เรื่อง เงิน กับ สตรี เป็นวัตรอุณามาสา สำหรับบรรพชิต

นพพร แย้งว่า พระจำเป็นต้องใช้เงิน จะทำอะไร พระอาจารย์ใหญ่ กลับกำชับย้ำว่า เงิน กับ สตรี เปรียบเหมือน เลือดสองตัว ที่นักบวชต้องระวัง มิฉะนั้น มันจะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตัวเอง และสร้างความหมองให้ศาสนาด้วย แต่ นพพร ก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี เพราะถ้าไม่มีเงิน ศาลาเรียนหลังใหม่ ก็ไม่มีวันจะได้สร้าง

ตอนที่ 7 คีลของพระพุทธเจ้า

วันนี้ พระอาจารย์ใหญ่ และ พระอาจารย์หนึ่ง พร้อมด้วยพระลูกวัดรูปหนึ่ง ไปกิจนิมนต์สำคัญ ที่ต่างจังหวัด เป็นเวลาสองวัน จึงมอบหมายให้ พระลูกวัด และ นพพร ดูแลสถานปฏิบัติธรรม และนักเรียนที่เหลืออยู่ (บางส่วนอนุญาตให้กลับบ้านได้)

มีพระธุดงค์ สามรูป จาริกผ่านมา และมาขอจำวัดที่นี้ **หลวงพ่้นันท์** ซึ่งเป็นพระลูกวัด กับ นพพร ปรีชา กัน ตกลง อนุญาตให้พระธุดงค์ จำวัดได้

คืนนั้น หลวงพ่้นันท์ กับ นพพร ได้เข้าไปสนทนา กับ พระธุดงค์ ทั้งสามรูป หลังจากสวดมนต์เรื่องอายุพรรษากันแล้ว หลวงพ่้นันท์ ก็ถามไถ่ถึงที่มาที่ไป ท่านหนึ่ง แนะนำว่า ภัณฑะของท่านผู้นี้ เป็นพระธุดงค์ มีมันต์ขลังแก่กล้า คุณคง ต่อชะตา แก่กรรมก็ได้ อีกรูปหนึ่ง เก่งทางทำคุณไสย์ ไขหอยแม่น ส่วนท่านเองนั่งทางใน คุณคงชะตาได้บ้าง แต่ไม่เก่ง กำลังศึกษาอยู่ และกล่าวชวน ถ้าหลวงพ่้นันท์ สนใจ ก็มาเรียนด้วยกันได้ และบอกว่า พรุ่งนี้อาจจะมีญาติโยมตามมา ก็ขออนุญาต ใช้สถานที่ทำพิธีกรรม จะได้หรือไม่ นพพร สะกิดหลวงพ่้นันท์ ให้ปฏิเสธ แต่หลวงพ่้นันท์ ก็รับปากไปแล้ว นพพร จึงพูดอะไรมาไม่ได้

วันรุ่งขึ้น มีญาติโยม จากแดนไกล ต่างแห่กันมา 1 คันธ และทยอยกันมาเรื่อยๆ ราว 100 คน บ้างก็มาขอหอย บ้างก็มาต่อชะตา แก่กรรม บ้างก็มาขอทำคุณไสย์ สักยันต์ ขอตะกรุด ที่หนักหน่อยก็ขอปลัดขิกด้วย

เหตุการณ์ครั้งนี้ นพพร รู้สึกไม่สบายใจ แต่บรรดานักเรียน กลับตื่นเต้นไปตามๆ กัน เพราะไม่เคยเห็นพิธีกรรมแปลกๆ มาก่อน ส่วนหลวงพ่้นันท์ ก็รู้สึกหน้าไม่ค่อยดีเช่นกัน

วันรุ่งขึ้น พระอาจารย์ใหญ่ และพระอาจารย์หนึ่ง พร้อมด้วยหลวงพี่สุทโธ กลับมาจากกิจนิมนต์ รู้สึกประหลาดใจ ที่อาณาบริเวณของวัดเปลี่ยนไป เหมือนกับว่าเพิ่งผ่านการทำพิธีกรรมอย่างหนึ่ง จึงเรียกประชุมทุกคนในสถานปฏิบัติธรรม

พระอาจารย์ใหญ่ ได้ยกพุทธตำราธิ เรื่อง จุลศีล มัชฌิมศีล และ มหาศีล ซึ่งเป็นศีลของพระพุทธเจ้า มาสาธยายให้ทุกคนฟัง และชี้โทษว่า การแปรเจตนาของศีลของพระพุทธเจ้าให้บิดเบือนไป นั้นเป็นความเลวร้าย พอๆ กับการปกปิดมิให้คนรู้ว่ามามีศีลหมวดนี้อยู่ในพุทธศาสนา และเท่ากับเป็นการทำลายพระพุทธศาสนาอย่างร้ายแรง

ผลการประชุม พระอาจารย์ใหญ่ตัดสินใจว่า การรับอนุญาตให้พระที่อื่นมาจำวัด ไม่ผิด แต่ถ้าอนุญาตให้มาทำเรื่องนอกธรรมาของศาสนา ถือเป็นความผิด หลวงพี่นนท์ ได้รับโทษ ให้ไปนั่งยาม หน้าตู้พระไตรปิฎก เป็นเวลา 7 วัน ส่วน นพพร ถูกลงโทษ ให้ไปทำความสะอาดหอสมุด และ แฉาหอสมุด เป็นเวลา 3 คืน

ตอนที่ 8 โทษทุกข์ ของ ส.สตรี กับ ส.สตาจค์

นพพร ทำความสะอาด หอสมุดเสร็จแล้ว เป็นเวลาพลบค่ำพอดี ระหว่างที่นั่งอ่านพระคัมภีร์อยู่นั้น เขาสังเกตเห็น มีเงาประหลาด สดส่องมาจากมุมหนึ่งของหอสมุด เขาจึงย่องเดินไปสืบดู ว่ามันคืออะไร เป็นผีหรือเปล่า แต่พอเข้าไปใกล้ ก็แน่ใจว่า ไม่ใช่ เข้าไปใกล้อีก เขารู้สึกประหลาดใจ เมื่อเสียงที่ได้ยินนั้น เหมือนเสียงของ พระอาจารย์หนึ่ง กำลังคุยกับสีกาผู้หนึ่ง แต่ไม่รู้ว่าคุยกันเรื่องอะไร ต่อมา ก็มีผู้ชายอีกสองคน ตามมาสมทบด้วย ดูเหมือนว่า พวกเขาเริ่มมีปากเสียงกัน ก่อนที่พวกเขาจะแยกย้ายกันไป นพพร สังเกตเห็น และจำได้ว่า ผู้หญิงผู้นั้น ก็คือ นางสาวของ โธ่ นั่นเอง พวกเขาทำอะไรกันในยามวิกาล เช่นนี้

วันรุ่งขึ้น เป็นวันเลือกตั้งผู้แทน ชาวที่วัดและวิทยุแพร่ไปทั่ว ต่างเชิญชวนให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และเมื่อถึงเวลาปิดหีบเลือกตั้ง และผลการนับคะแนน ปรากฏว่า นักการเมือง ที่พระอาจารย์หนึ่ง กล่าวถึง สอดคล้อง

ตกค่ำ ฝนตกลงมาอย่างหนัก นพพร นึกถึงคำพูดของคนโบราณว่า “ฝนตกชุกหมูไหล คนจัญไรมาพบกัน” ก่อนเข้านอน เขาได้ยิน เสียงปืนดังขึ้น หนึ่งนัด พร้อมเสียงหมาเห่า และเสียงผู้คนวิ่งเอะอะ นพพรแอบแหม่มบานหน้าต่างดูเหตุการณ์ เริ่มมีคนวิ่งกันมามากขึ้น นพพร จึงวิ่งฝ่าสายฝนออกไปดูบ้าง ว่าข้างนอกเกิดอะไรขึ้น

ภาพที่เห็นเบื้องหน้า พระอาจารย์หนึ่งนอนคว่ำหน้า มรณภาพ เพราะถูกยิงที่ด้านหลังตรงหัวใจพอดี ลักครู่ ก็มีรถตำรวจมา

นพพร จึงเดินกลับเข้าที่พัก ปล่อยให้เป็นที่ของตำรวจ เขานั่งคิดทวนพิจารณา ภาพเก่าๆ ที่เขา สังเกตเห็นจากปฏิกิริยาของ พระอาจารย์หนึ่ง สลับกับ คำสอนของพระอาจารย์ใหญ่ เรื่อง สตรี กับ สตาจค์ ซึ่งเป็นวัตถุนามาส ของบรรพชิต และ พระไม่ควรเข้าไปยุ่งกับ การเมือง

รุ่งเช้า นพพร เข้าไปหาพระอาจารย์ใหญ่ พบร้อยเวร มาแจ้งข่าว การสอบสวน ทราบว่า เงินในบัญชีของสถานปฏิบัติธรรมก็หายไปด้วย พบหลักฐานสมุดบัญชี ในกุฏิของพระอาจารย์หนึ่ง ร้อยเวร กล่าว

กับ พระอาจารย์ใหญ่ว่า การมรณภาพของพระอาจารย์หนึ่ง อาจมาจากสาเหตุสองประการ คือ ผลประโยชน์ทางการเมืองขัดกัน และ เรื่องชู้สาว พระอาจารย์ใหญ่ ถึงกับตกใจ คิดไม่ถึงว่าจะมีเรื่องอับยศ มัวหมองนี้เกิดขึ้น แต่สักครู่ ท่านก็ทำใจได้เป็นปกติ เหมือนได้รับคำตอบอะไรบางอย่าง

ตอนที่ 9 บวช นพพร

พระอาจารย์ใหญ่ ทวนอายุของ นพพร ได้อายุบวชพระพอดี จึงอนุญาตให้ นพพร บวชเป็นพระ ก่อนบวช ในวันนั้น หวาน ก็ยังรอคำตอบ จากนาคนพพรอยู่ เมื่อรู้ว่่านพพร บวช หวานก็รู้สึกเศร้าใจ แต่อีกใจหนึ่ง ก็ไม่แน่ใจตัวเองเหมือนกัน เพราะไม่นาน หวานก็จะไปเรียนต่อต่างประเทศแล้ว โอกาสจะได้พบกัน ยิ่งยากเข้าไปทุกที

ในที่สุด นพพร ก็ได้บวชเป็นพระ สมความตั้งใจ

ผ่านไป สามเดือน พระนพพร รู้สึกดีขึ้น มีดวงหน้าสดใส มีจริยาวัตร ยืน เดิน นั่งนอน บิณฑบาต ดูน่าเลื่อมใส และสง่างามยิ่งนัก โดยเฉพาะ เมื่อเดินผ่านหน้าอาคารศาลาเรียนหลังใหม่ ผ่านลำแสงของพระอาทิตย์ยามรุ่งอรุณ ดูน่าศรัทธายิ่งนัก

วันหนึ่ง พระอาจารย์ใหญ่ เรียกประชุมลูกวัด ทั้งหมด เพื่อสรรหาคำแห่ง พระอาจารย์รูปใหม่ แทนพระอาจารย์หนึ่ง ซึ่งมรภาพไป เพื่อให้เป็นพระที่เลี้ยงนักเรียนด้วย และเป็นพระอาจารย์ผู้สอนธรรมด้วย

การทดสอบ ภูมิปัญญา และภูมิธรรม ได้เริ่มต้น พระอาจารย์ใหญ่ ให้ประเด็นข้อวิสัยเห็นว่า ที่สุดของพระพุทธศาสนา คืออะไร และ อะไร คือจุดตายของศาสนาพุทธ พระรูปอื่นต่างตอบกันไปหลายทิศทาง แต่ก็ไม่ทำให้ พระอาจารย์ใหญ่พอใจ

พระนพพร ตอบว่า ความเป็นไตรลักษณ์ คือ ที่สุดของพุทธศาสนา เปรียบเหมือนแก่น ส่วน ศีล คือ เนื้อแท้ของพุทธศาสนา พิธีกรรมต่างๆ ตลอดจน วัฒนธรรมประเพณีที่ดี แม้จะเป็นกะพี้ของศาสนา แต่ก็ทำให้ศาสนา มีชีวิตอยู่ได้ยาวนาน ส่วน สังฆาร ที่หอมล้อมด้วย สัมมาทิฐิ คือ อุปกรณ์ในการสืบทอด พระพุทธศาสนา ในโลกของมนุษย์ ให้ดำเนินต่อไป จุดตายของศาสนา คือ การทุศีลของนักบวชในศาสนา และ การแปรเจตนาแห่งศีลของพระพุทธเจ้าให้ผิดเพี้ยนไป

คำตอบ ของพระนพพร ทำให้ ทุกคนนิ่งอึ้งไป ไร้คำโต้แย้งใดๆ

ที่ประชุมเงียบไปชั่วครู่ ก่อนที่พระอาจารย์ใหญ่ จะประกาศว่า พระนพพร คือ พระอาจารย์หนึ่ง ของสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม รูปต่อไป.

ระหว่างนั้น หวาน ได้เดินทางมาถึงที่สถานศึกษาและปฏิบัติธรรม เมื่อเห็นว่า พระเลิกประชุมกันแล้ว เธอจึงเข้าไปกราบนมัสการ พระนพพร และทำท่าจะร้องไห้ พระนพพร นั่งสงบนิ่ง แม้ชั่วขณะแต่ในความรู้สึกของ หวาน เหมือนนานเป็นชั่วโมง พระนพพร บอกกับ หวาน ว่าท่านยินดีด้วย ที่หวานจะไปเรียนต่อที่เมืองนอก ทราบว่า จะเดินทางวันนี้ ใช่หรือไม่ หวานไม่ตอบ แต่ร้องไห้ออกมา พระนพพร จึง

เตือนสติ หวาน ว่าท่านเองได้ตัดสินใจเลือกเส้นทางนี้แล้ว

หวาน มองพระด้วยสายตา กิ่งอ่อนวอน กิ่งถามว่า หวานจะเดินทางเดี๋ยวนี้แล้ว จะให้ หวาน รออยู่อีกฟากฟ้าหนึ่งก็ได้ ขอให้พระสนใจความรู้สึกของหวานบ้าง จะให้หวานยินดีด้วย กับแนวทางชีวิตที่พระเลือกอย่างนั้นหรือ ตอนนี้ หวาน รู้สึกสับสนเหลือเกิน

พระนพพร ห้วนไหว ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง แต่ท่านก็ตั้งสติไว้ได้ และอยู่ในอาการ สงบนิ่ง สรรวม จนกระทั่ง หวาน กราบลาพระไป ด้วยหัวใจอาวรณย์ยิ่ง

นั่นแหละ ทำให้พระอาจารย์ใหญ่ หายใจโล่งอก ที่เห็นทุกอย่างจบลงด้วยดี ชณะนั้น ภาพความทรงจำเก่าๆ กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง หวังว่า คราวนี้จะเป็นครั้งสุดท้าย

ภาพการสนทนา กับชายผู้หนึ่ง ที่ฝาก ลูกชาย ให้ท่านอุปการะเลี้ยงดู พระอาจารย์ใหญ่ ได้รำพึงกัน ตนเองว่า ขอให้ ทศพร ผู้เป็นน้องชาย จงมีสุคติเกิด เพราะบัดนี้ พระนพพร ลูกของ ทศพร ได้บรรลุนิสังที่ประเสริฐที่สุด ที่มนุษย์พึงมี พึงเป็น พึงได้.

จบ

ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง (Title information)

ผู้เขียน: ดิน หิน พ้า (สุติน ชาวหินฟ้า)

ความยาวเรื่อง: 100 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme)

ปัจจุบัน อิทธิพลของความคิด ความเชื่อ ที่หลากหลาย ด้านวัตถุนิยม และด้านไสยศาสตร์ ทำให้พลังศรัทธาในคำสอนดั้งเดิมของพระพุทธเจ้า อ่อนพลังไปอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้ ความคิดที่เป็นมิจฉาทิฐิ เกิดขึ้นมากมายในหมู่ชาวพุทธ ทุกระดับชนชั้น ทั้งบรรพชิตและฆราวาส

ศีล คือ ฐานรากสำคัญ ที่จะช่วยพยุงให้พระพุทธศาสนา อยู่รอดได้อย่างยั่งยืน

ศีลที่พระพุทธเจ้าบัญญัติ กับ ศีลที่พระสงฆ์นำมาปฏิบัติ และ ศีลที่ชาวพุทธทั่วไปเข้าใจ มีความแตกต่างกัน และยิ่งแตกต่าง คลาดเคลื่อน ทั้งในด้านความหมาย และ วัตรปฏิบัติ กันมากขึ้น เมื่อกาลเวลาล่วงไป ทำให้หลักการและแก่นแท้ของพุทธ คลาดเคลื่อนไปด้วย เป็นเหตุให้มีผู้แอบอ้างว่าเป็นชาวพุทธ (พุทธปนเป็นมิจฉาทิฐิ) แปรเจตนาของหลักการและแก่นแท้ของพุทธ ไปแสวงประโยชน์ ทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา

ถ้าไม่มีผู้ใด “เข้าถึง” ในเนื้อหาสาระ ตัวตน ของพุทธศาสนา ก็จะไม่มีการ “เห็น” แก่นแท้ของพุทธ และ ในที่สุด ก็จะไม่มีการ “ศรัทธา” เชื่อถือในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนเกิดเรื่องน่าเศร้าใจที่ ประวัติพระพุทธเจ้า ก็เป็นเพียง นิยาย ที่เล่าสืบต่อกันมาเรื่องหนึ่ง เท่านั้นเอง และเมื่อกาลเวลาผ่านไปอีกยุคหนึ่ง หลักการและแก่นแท้ของพุทธ ก็จะไม่เหลืออะไรเลย กลับจะถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นเพียง “ข้อสันนิษฐาน” ข้อหนึ่งเท่านั้น.

แนวภาพยนตร์ (genre)

สารคดีชีวิต-ประวัติศาสตร์ ผ่านเรื่องราวและเหตุการณ์จำลอง

เรื่องย่อ (synopsis)

นพพร เป็นเด็ก ที่เจริญเติบโต มากับ สถานศึกษาและปฏิบัติธรรม เขาต้องเผชิญกับ อุปสรรค ซึ่งต้องใช้ความอดทน ทั้งเรื่องความรัก ความริษยา และมิจฉาทิฐิ แต่เขาก็สามารถพานาวาชีวิต ผ่านพ้นไปได้ ด้วยความช่วยเหลือ และวิธีอบรมสั่งสอนของ พระอาจารย์ใหญ่ ซึ่งมีศักดิ์เป็นลุง โดยปล่อยให้เขา ค้นหาคำตอบ จากปริศนาชาติกำเนิดของตน ด้วยตนเอง

เขาเรียนรู้ชีวิต การประคับประคอง จากปัญหา อุปสรรค ผ่านคำสอนทั้งที่มาจาก พระอาจารย์ใหญ่ แรงบีบคั้นทางสังคม และ การศึกษาเรียนรู้หวัชธรรมด้วยตนเอง

ในที่สุด เขาก็เอาชนะมันได้ และเลือกเส้นทางชีวิต ที่จะมีอิสรภาพจากความรักโลกีย์ และค้นพบ
 ที่สุดแห่งธรรมะ ด้วยตนเอง เมื่อถึงวัยและวุฒิอันควร จนเขาได้รับเลือกเป็น พระอาจารย์หนึ่ง แทน
 พระอาจารย์รูปก่อน ที่มรภาพไป ด้วยเหตุอันน่าอัศจรรย์ ที่ไม่ควรจดจำ

-